

работа; тя е по тежки работи, нежели колкото ѝ доушата, душевнитѣ сили свършвала; нѣ напраздно, много тежки работи които сѣ ѝ давали, бѣле сѣ ѝ като на една благородна, съвсемъ необичны и непознати. Тя е всякий день рано ставала, дърва и вода носила, въ готварницата огънь наклаждала, съдове мѣла, и много други отъ тѣзи родѣ работи свършвала. Нѣ освѣнь туй, ако не е нѣкоя работа на време и споредъ както трѣба свършвала, бѣла е строго наказвана. А когато е уморена и жалостна въ стајта си, въ която е спавала влѣзвала, едно утѣшеніе е намѣрвала само въ туй, ако е могла, половина часъ за страданіята си Богу да се олаче. Много е пѣти отваряла прозорцѣтѣ и гледала съ наводнени очи на небето, и молила се Богу, като е говорила: »О! Боже, сичкитѣ тѣя страданія щѣ драговољно да поднеса! ако бы само могла съ това, страданіята на баща си да олекна.»

РУЖИЦА ВИЖДА БАЩА СИ ВЪ ТЪМНИЦАТА.

Ружица е много горки дни въ службата си провела, а още не е могла при баща си въ тъмницата да влѣзе. Тежко ѝ е было покрай него да живѣй, а да го невиди. Нѣ между тѣя показалъ ѝ ся нѣкой зракъ отъ надежда, защото е чула да е нѣйныжтѣ господарь, и тъмничарь, и какъ той носи храна на робитѣ. Тя се съвре-